

Драган Лакићевић

ПЈЕСМА КРШУ ДОЈАДИЛА

пјесма је пјесма кад се рано мрије
пјесма је ватра кад се огњем гори
пјесма се рађа када крв прозбори
пјесма је кад ти сунце не изгрије
пјесма се кује након погибије

пјесма је земља куда прођу воде
пјесма се ствара кад пале ломачу
пјесма је пјесма када те оплачу
кад те туђе очи по свијету воде
кад твоје лађе туђом водом броде

пјесма је пјесма кад ти главу скују
пјесма је пјесма кад о глави ради
пјесма се роди кад кршу дојади
пјесма је пјесма када се самује
пјесма је пјесма кад се јадикuje

пјесма је пјесма кад следи вилице
пјесма је кад те вријеме прегази
пјесма је пјесма кад су путокази
окренути смјеру твоје несанице
кад те сретне простор са лицем ч лице

пјесма је кад ти не остане ништа
пјесма је кад се зелен бор осуши
пјесма је пјесма када куле сруши
пјесма се ствара напред свог згаришта
пјесма је кад ти нема уточишта

пјесма је пјесма кад те довршава
пјесма је свака јерина проклета
пјесма је стријела на луку запета
с пјесмом у глави оде твоја глава
свака је пјесма куја видосава

пјесма је када стрепњом чекаш зоре
пјесма је кад су потонуле лађе
пјесма је само онда кад је наћеш
у себи међу властите поноре
кад нема излаза из недозов горе

пјесма је пјесма кад се рано мрије
пјесма је пепео пошто се сагори
пјесма се рађа када крв прозбори
пјесма је кад ти сунце не изгрије
пјесма се кује након погибије